

KUSTBON

== Veckotidning för svenskarna i Estland. ==

Tredje årg. No 9.	Prenumerationspris.	Utgives av Svenska Folkförbundet i Reval alla onsdagar. Ansvarig redaktör: N. Blees. Redaktionens adress: Riddargatan 3, Reval.	Annonspris.	10 mars 1920.
	1 månad Mk. 1:50 helt år " 18:— I Sverige: 1 månad Kr. 0:50 helt år " 6:— I Finland: 1 månad Fmk. 1:— helt år " 12:—		30 penni pr mm. I Sverige: 10 öre pr. mm. I Finland: 20 penni pr mm. För annons, som införes 10 eller flera ggr, räknas 20% rabatt.	

Var jordbrukares ställning i närmaste framtid.

Under de sista åren före världskrigets utbrott kommo våra estlandssvenska jordbrukare verkligen så långt, att man rätt allmänt började inse nödvändigheten av förbättringar på jordbrukets område. Genom krigets utbrott berövades dock jordbrukaren all utsikt och all möjlighet att fortsätta med odlingsarbetet, ty genom mobilisationer och rekvisitioner minskades dagligen och årligen arbetskrafterna och kreatursbesättningarna, så att det t. o. m. ofta varit svårt nog att bearbeta och knappt om gödsel för den redan uppodlade jorden.

Nu avundas man ju överallt jordbrukarna, att de haft och ha det bra under krigstiden och att de ej i likhet med fabriksarbetare och andra stadsbor haft att dras med svält och köld. Till och med det inte så särdeles tilltalande smeknamnet "Mats" (Klumpig bonde) har bland esterna omändrats till "Hall parun" (Grå baron).

Visserligen har jordbrukaren under krigsåren haft det åtskilligt bättre med livsmedel, bränsle m. m. än flertalet av stadsbefolkningen, samt en och annan av de förstnämnda har kanske också sparat något utav kassasedlar, som med varenda dag sjunka i värde, men däremot ha de också mer än någon annan klass varit utsatta för alla möjliga rekvisitioner, som högst undergrävt lant-hushållningen. Kreatursbesättningarna ha som redan antytts betydligt minskats, jorden lider av knapp gödsling och dålig bearbetning, redskapen ha utslitits och ha ej kunnat repareras efter behov på grund av materialbrist eller dyra omkostnader (nya redskap har nästan varit omöjligt att anskaffa) och byggnaderna få likaledes lida utav bristfällig remont.

Av det ovan anförda framgår tydligt att jordbrukarens ställning för närvarande inte alls är lysande, utan tvärtom beklagansvärt dålig, ty vad betyda några tusen rubel eller mark värdelösa papperssedlar emot denna hushållets nedgång. Man anar knappast själv varthän det verkligen bär, men många känner sig smickrad genom banksedlarna, och stadsbefolkningens jämmer gör även sitt till att man i själva verket börjar tro sig vara ett slags "Grå baron" utan att vidare

bry sig om huruvida, detta förhållande skall vara i all evighet eller endast är tillfälligt.

Man får ej av högfärd låta förleda sig till likgiltighet för framtiden, ty det vore högst farligt, medan just jordbrukaren mer än någon annan näringsidkare räknar med framtiden och inrättar sitt hushåll därefter. Framtidsutsikterna för våra jordbrukare äro emellertid för närvarande mycket mörka, ty vi ha ingen orsak att tro, att skatter och utskylder så snart skola minskas, de kunna däremot ännu betydligt ökas, emedan vår genom det påtvungna frihetskriget skuldsatta republik måst få sina betydligare inkomster utav jorden och jordbrukaren. Däremot komma med all säkerhet priserna på jordbruksprodukter att sjunka, så snart normala tider inträda, fördelningen av livsmedel blir reglerad och den fria konkurrensen inträder. Detta är ju ej mer än högst önskvärt och nödvändigt, om ej en del av den mindre bemedlade obesutna befolkningen skall duka under, men för jordbrukaren kan det bli svårt nog, då av honom fordras mycket men gives litet. Redan före kriget hade vi det illa nog ställt och voro ej i stånd att konkurrera med andra mera framåtskridna grannar, jordbrukare; nu ha förhållandena ändrats än mera till vår nackdel, blivit än mycket sämre, så att framtiden verkligen ser tröstlös ut. Man hör därför också redan ofta bland mer eller mindre tänkande jordbrukare yttranden, att det vore klokast att strunta i hela jordbruket och företaga sig någonting annat. Inte heller det låter sig göras, ty så länge vi går och bär på oss det, som heter mage, bör den fyllas, fyllnaden kalla vi med ett ord bröd och bröd ger endast jorden.

Det heter: "Människan lever inte allena av bröd," men det kunde än mer heta: "Människan lever inte utan bröd," ja till och med: "Människan lever för att skaffa sig bröd." — Tror någon att jag överdriver eller att jag faller ett sådant yttrande utav ogudaktighet, så tillåt mig anförda följande faktum: Man sår och ber till Gud, att han måtte ge god skörd och lever för att Gud rikligen måtte välsigna ens arbete. Det gör man för att få bröd. Man leder varandra till himmelens och helvetets portar för att därigenom förtjäna sig bröd; man hjälper fattiga, nödställda samt gör goda gär-

ningar, räddar sin nästa ur livsfara sättande sitt eget liv på spel för att få bröd; man bedrager, stjälar, mördar m. m. för att få bröd; och varför kriga nationer, om ej för att öka tillgången på bröd. — Skulle Aron levat i våra dagar och uppställt en brödkalv på Revals torg, så skulle ni minnsann få se på hopen utav tillbedjare!

Alltså brödfrågan tillåter ej att överge jorden och jordbruket, men huruvara jordbrukare för att dock ej därvid själv svälta ihjäl? Det är en fråga, som särskilt borde beaktas hos oss! Uppställa vi oss denna fråga, så får vår jordbrukarehjerna på en gång gränslöst materjal till vidare grubblerier. Själva kunna vi dock ej klara upp alltsammans och jag fruktar att vår klumpiga hjärna av sig själv ej kommer någonstans vidare. Därför tillråder jag vår svenske jordbrukare att härvidlag göra detsamma, som alla andra jordbrukare, vilka uppställt sig denna fråga, nämligen att läsa jordbrukslitteratur. Genom läsning blir det ljus och reda i skallen och den kinkiga frågan kommer att lösas sig så småningom. Jordbrukslitteratur har vi i biblioteken i de olika svenska bygderna härstädes, ävenså borde det inte heller vara alldeles omöjligt för våra jordbrukare att skaffa sig en eller annan jordbrukstidning från Sverige. Vågar hoppas att Kustbons redaktion gärna vill bistå sådana med råd och dåd, som har lust att prenumerera på svenska jordbrukstidningar.

Vill än en gång understryka att det för vår svenske jordbrukare faktiskt inte finnes mera än två ting att välja emellan: Vraka överbord magen eller bli riktigt, fullständig jordbrukare, med full rustning av kunskaper och vetande i sitt yrke! Det förra slaget har jag ingenting enigt med, men med dem, som välja det senare, träffas vi kanske än, om allting går väl, i Kustbons spalter.

R. T.n.

Förbindelsen Sverige-Estland.

Sedan världsfreden blivit säkerställd, komma storartade nya handelsförbindelser mellan de olika länderna att anknytas och nya handelsvägar att anläggas. Och alla länder göra sitt bästa för att få dessa nya vägar ledda över sina områden. En av de

Jaan Poska död. †

Den 7 mars kl. 2 e. m. avgick genom döden f. d. utrikesministern samt senare fredsdelegationens ordförande Jaan Poska. Döden kom helt plötsligt. En timme tidigare har han på telefon talat med J. Seljamaa varvid rösten som vanligt varit stadig och lugn. Kort därpå insomnade han.

Med Jaan Poska har Republiken förlorat en av sina största män. Estlands självständighet var intimt förbunden med namnet Poska. Det är den hädangångnes förtjänst att man i utlandet började uppmärks-

samma det lilla "Eesti". Tappert kämpade han för Estlands de jure erkännande, som hans ögon dock icke fingo skåda. Hans stora förtjänster vid fredens slutande med Ryssland äro ännu i friskt minne. Många äro de offentliga poster han beklätt: borgmästare i Reval, guvernements kommissarie, tjänstförrättande premiärminister, utrikesminister m. m. Han var vid sin död endast 54 år gammal.

Han sörjes av fru, barn, bröder och systrar samt av hela landet.

Frid över hans minne!

ning därav endast göra några anmärkningar och inlägg.

Av N. B:s uttalande i n:o 3 ser jag, att våra åsikter beträffande den blivande högskolan närmast sig betydligt, men finner ändå att ett missförstånd oss emellan föreligger. N. B. har nämligen uppfattat mina åsikter i frågan såsom stridande mot all andlig och allmän bildning, och ber jag på det upprigtigaste få framhålla att så illa dock inte är fallet. I mina föregående brev till vännen på Ormsö har jag tydligare uttalat min mening om det allmänna bildningsbehovet och alltid framhållit nödvändigheten av en kombinerad bildningsanstalt och ingen enbar speciell sådan. Av allt att döma förefaller N. B. även ha ett mindre gott förtroende för en lantbruksskola som folkbildningsskola, och kan jag undra varför. Skulle en föreläsning i historia t. ex. med dess rövare- och krigarstråt ha ett större förädlande och i bildningssyfte gynnammare inflytande på en ung människas själsliv än en föreläsning i naturkunskap, t. ex. kemi eller botanik? Nej, bildning och speciell kunskap kunna gott gå hand i hand, och ingen skola, om än hurdan, kan omskapa en människa till en bildad sådan, om hon inte själv genom inhämtade kunskaper och utvidgade förstånds- och tankemöjligheter kommer till insikt därom. För att bevisa motsatsen till min ensidiga utbildningsönskan ber jag framhålla, att jag med stort nöje och varmt intresse vid den blivande Nuckö högskolan även önskar genomgå kurserna i svenska språket, historia, geografi, samhällslära, matematik m. m., och föreslår jag att vi samtidigt genomgå samtliga kurser vid den "kombinerade" skolan för att sedermera komma till bättre samförstånd och mera liknande åsikter. "Inte sant?"

Hoppas så innerligt att nu inte våra något skilda åsikter om ernäendet av det stora gemensamma målet ställa några hinder i vägen. En välbärgad — sund och frisk till kropp och själ — svensk stam på Estlands kuster och öar är målet för våra strävanden.

Kamraten A. L.—m.

Vi ha även infört ovanstående anmärkningar emedan de beröra artikeln i folkhögskolefrågan i nr. 3, ehuru vi för vår del finna, att A. L.—ms åsikter angående den blivande folkhögskolan icke alls äro stridande mot förut i tidningen gjorda uttalanden. A. L. m rekommenderade en kombinerad folkhög- och lantbruksskola och undertecknad gillade fullkomligt och med tydliga ord denna plan. Olika behov och intressen skulle tillgodoses vid Nuckö blivande ungdomsskola. Jordbruket skulle höjas, men undertecknad ville understryka att även den allmänna bildningen skulle tillgodoses, och därför skulle det bli en kombinerad skola precis såsom A. L.—m önskade. I det citerade brevet i nr. 3 står det bl. a.: "Min fasta övertygelse är fortfarande den, att en lantbruksskola är ett nödvändigare livsvillkor för estlandssvenskarna än vad en folkhögskola är." Undertecknad ville bara påstå, att den allmänna bildningen var minst lika nödvändig för vår efterblivna stam, och då även brevskrivaren själv trots det att han föredrager jordbruksskolansäger att hans åsikter ej äro stridande mot andlig bildning och han t. o. m. själv framhåller nödvändigheten av en kombinerad

viktigaste trafikleden kommer att sammanbinda Väst-Europa, särskilt England, med Ryssland. Och redan nu bedrives i Finland ett ihärdigt arbete att få den stora varuströmmen ledd över Finland. För detta ändamål vill man öppna en ångfärjeförbindelse mellan Kapellskär norr om Stockholm och Åbo eller också Hangö. Å andra sidan försöker även vårt unga Estland göra sitt bästa att få denna trafik över sitt område. Vore bara våra hamnar och järnvägar mera i ordning, skulle vi nog haft utsikter att lyckas, då vi ligga närmare det stora Ryssland och emedan våra hamnar och kuster äro mindre isförhindrade. Före krigsutbrottet var det nästan avgjort, att sammanbinda Kapellskär och Baltischport med stora ångfärjor och enligt Hjalmar Cassel i "Svenska Dagbladet" av d. 26 jan. är denna tanke ännu ej helt uppgiven. Denne tänker sig en förbindelse till Hangö och därifrån till Estland via Odensholm. Finlands och Estlands intressen komme således båda två att tillgodoses. Vilken Estländsk hamn bleve i så fall anknytningspunkten? Reval har förstås den bäst anordnade hamnen, men är vintertid ofta blockerad av is såsom i år t. ex. Baltischport är mera öppen och närmare Sverige men fullt isfri är ej heller den. Ofta överfrysar Rågövikens och stoppas med drivis. Den isfriaste platsen ligger på Svenska Estlands område, Dyrhamn, mitt emot Odensholm. Här är det året om öppet och hela 4 sv. mil närmare än in till Baltischport. Under ryska tiden har platsen flera gånger blivit undersökt av sakkännare och ansedd som förtäfflig. Av kända ryska förhållanden blev det dock alltid uppskjutet till "lägligare tillfällen". Det ligger i våra svenska intressen att uppmärksamma vederbörande på denna hamnplats. Visserligen behövdes allt här göras ända från början fördjupningar, hamnanläggningar, varumagasiner, järnvägar m. m. men så bleve den också trafikabel året om och vore kortaste avståndet från Sverige till Estländska kusten. Denna möjlighet skulle öppna för oss Estlands-svenskar oanade framtidsmöjligheter. En direkt förbindelse med moderlandet skulle tillföra oss materiella och andliga livskraft. Ifrån att ligga i en avvrå av världen, skulle vi komma vid allfartsvägen. Att en dylik möjlighet även hade sina faror för vår nationella existens, är självklart. Men fördelarna av en dylik förbindelse vore så

storartade, att det är av största vikt uppmärksamgöra intresserade på Dyrhamns möjligheter.

Joel Nyman.

Var nationella organisation.

Med varm hänförelse tager M. K. till orda i Kustbon N:o 8 uppmanande till Aibolands landsting. Undertecknad vill med anledning härav framlägga några planer angående vår nationella organisation.

Alla Estlandssvenskar tillhöra Svenska Folkförbundet i Estland. Sv. Folkförbundet är en nationell sammanslutning. Representationen kunde ske så, att på varje 100 innevånare (medlemmar) väljes en representant (50 och däröver räknas för fullt hundra, därunder bortfaller) som utgöra landstinget.

Valen ske enligt den demokratiska valordningen, varvid alla så väl män som kvinnor från 20 års ålder äga valrätt. Varje slutet område väljer sina representanter. De så valda representanterna (75—80) utgöra vårt landsting, som sammanträder enligt behov — en eller 2 gånger årligen.

Ett trängre utskott, 8—10 medlemmar, vald av landstinget, utgör dess styrelse.

Styrelsens officella organ är vårt Folksekretariat och vår representant i Konstituanten som har haft föra estlandssvenskarnas talan i rikets laggivande församling.

Grundlagsutskottet i Konstituanten har i första läsnings antagit 4 paragrafer angående svenskarnas, tyskarnas, ryssarnas letternas rättigheter i Estniska Republiken. Däri betonas att varje medborgare kan fritt bestämma till vilken nation han vill höra, samt att dessa minoriteter kunna för ernående av nationella och kulturella ändamål, såvida de icke strida mot rikets intressen, grunda motsvarande organisationer. Dessa organisationer som väljas enligt allmänna demokratiska valprinciper kunna även, enligt gällande lag i denna fråga, beskatta sina medlemmar.

H. P.

Brev till Kustbon.

Har till min förvåning funnit ett av mina privatbrev till en vän på Ormsö delvis infört i Kustbon n:o 3 och vill jag i anled-

bildningsanstalt, så är ju diskussionen alldeles onödig. A. L—m önskar t. o. m. samma program och samma ämnen för den kombinerade jordbruks- och folkhögskolan som jag. Slutligen är det endast frågan, vilka av alla de ämnen — som vi båda äro ense om att införa — vore viktigare, som föranlett detta meningsutbyte. Men denna fråga ävensom lantbruksskolans värde för den allmänna bildningen och kemins företräde framför historien i detta avseende är ett spörsmål, som åligger pedagoger att avgöra. För resten meddelas det även i allmänbildande skolor undervisning i kemi och botanik.

N. B.

Svenska Estland.

Ormsö.

Från Ormsö meddelas att i estniska frihetskriget mången blivit sårad. Och dessutom har en Johan Liljebäck från Hullo stupat. Han var en hurtig och glad gosse, och sörjes mycket av föräldrar och syskon samt även av byns grannar.

L. G—m.

Ormsö.

Estlands frihetsdag den 24 febr. firades av S. O. V. här med möte i byn Rälby hos lantbrukaren Lindström. Närmare 100 personer voro närvarande. Programmet upptog tal av ordf. om dagens betydelse, så föredrag över ämnet "Trohet" av lärarinnan Hollingers, uppläsning och diskussion. Rälby musikförening bidrog med att giva samkvämet en angenäm omväxling. Härmed ett tack till värdsfolket Lindström och musikföreningen.

Även i Hullo folkskola hade fäst anordnats för eleverna, vilka andlig mat bestods även med lekamlig sådan, "kakobre" och hemväxt kornkaffe. Stämningen den bästa, gamla och unga belätta.

Joel N—n.

Brev till Kustbon.

Herr Redaktör!

Undertecknad har länge gått och ruvat på en tanke och är den nu äntligen mogen för att kläckas fram. Jo, jag tycker, att då nu hr Redaktörn sitter mitt i en stenöken mellan grå murar, som stänger utsikten och därtill har upp över öronen med att syna och värdesätta snillefoster från stad och land, så är hans "horisont begränsad" och tiden upptagen med tidningssax och papperskorg. Och eftersom redaktörskapet är bara ett "litet breve", en hihang till hans många övriga uppgifter, så kanske hr Redaktören ej känner sig sårad, om jag vågar antyda, att hr Redaktören saknar möjlighet till att ägna våra svenskbygder en fullt tillfredsställande uppmärksamhet. Och, pass nu på, nu kommer det! Jo, skulle inte herr Redaktören vilja anställa undertecknad som Kustbons — utkik! Ty se, alla båtar signalstationer, för att nu inte tala om truppförband, äro försedda med sådana där "kikare", som ha till uppgift att till vederbörande inrapportera allt av vikt. Redaktören har nog tidigare låtit förstå, att undertecknad skulle lida av alderdomsskröplighet, men så värst lastgammal är jag ändå icke. Och så lovar jag göra mitt bästa, ifall Kustbon skulle

Ormsö.

Estlands självständighetsdag firades den 24 februari festligt i Borby folkskola. Skolbarnen infunno sig alla, även äldre personer hade tillträde, men voro få. Först sjöngs en psalm "Vår Gud är oss en väldig borg", varpå skoll. J. L. lämnade en överblick över de flydda årens händelser. "Vi äro till nationen svenskar! Våra förfäder hade äran att kalla sig svenska medborgare i 149 år. Svenska tiden var en kär tid, isynnerhet Gustav Adolfs regeringstid, ryska tiden däremot från 1710 en mörk tid, full av olyckliga krig. Nu kan vår självständighet sägas vara så gott som tryggad och våra krigsmän ha gjort sig namnkunniga i världshistorien. Även vi svenskar ha fått friheten tillika med esterna." Till slut sjöngs "Vårt land". Barnen förplägades med kaffe och smörgås. Skolkoratorierna voro de tjänande.

J. L.

I Korkis har gjorts rent hus med "hembränningen" i det en hel familj härstades bestående av 6 fullvuxna personer ådömts 4000 Emks böter per man jämte en månads arrest.

Svenska man och kvinna, följ ej denna familjs usla exempel, sälj ej bort ditt namn och din ära för sprit!

Korkisbo.

Lokala meddelanden.

Estlands nationaldag.

I sista numret kunde vi endast i korthet meddela om festligheterna i Reval den 24 februari. Nu vilja till lägga ett och annat. En värd medarbetare skriver därom följande:

Årsdagen av Estlands frigörande från det ryska oket firades här i Estlands huvudstad Reval d. 24 februari under stora högtidligheter och allmän anslutning.

Tidigt på morgonen voro stora människomassor i rörelse på alla centrala gator i

vilja bestå sig med en dylik inrättning och begagna sig av mina tjänster. En sak dock redan i förväg: allt mänskligt lider av brister, kan begå misstag, undertecknad ej undantagen. Skulle därför ett eller annat i mina rapporter befinnas vara missvisande, så ber jag hr Redaktörn och läsare om benägen ursäkt. Och är jag förberedd på uppsträckningar från såväl förbisedda som orättvist bedömda. Därför en ödmjuk anhållan, att dessa förfördelade ej måtte låta Kustbon och redaktör lida för vad mina gärningar värda äro. Likaledes ville jag säga ifrån, att då oegentligheter t. ex. vidröras, sker det ej av lust att häckla, klandra, utan med avsikt att om möjligt råda bot på det onda, avlägsna misspydande utskott på vår för övrigt präktiga svenska samhällsstam. Jag ville sluta mitt erbjudande med ett från hjärtedjupet gående: Gud bevare våra kära landsmän här i förskingringen!

Farbror Svenske.

Redaktionens anmärkning. Vi få blott tillägga, att vi med största nöje anställa vår redan förut flitige medarbetare "Farbror Svenske" såsom Kustbons "utkik" och korrespondent i våra svenskbygder. Närmare privat.

Annonsera i Kustbon!

Alla föreningar, kyrkoråd och kommunalråd måste i god tid annonsera alla sina möten i Kustbon. :

staden. Alla banker, affärer, ja t. o. m. den minsta lilla rakstuga hade slagit igen sina dörrar och alla dessa samhällets tjänstendar hade högtiden till ära erhållit en extra, ledighetsdag. Överallt på gatorna från det minsta lilla hus fladdrade de estniska färgerna, blått, svart och vitt. Det märktes tydligt, att esterna kände sig stolta och lyckliga över, att de äntligen blivit sina egna, blivit herre i eget hus. Och det förstärker man så väl. När man som de så länge levat under utländskt ok och förtryck, bör det naturligtvis kännas ljust och skönt att äntligen i ro och frid få andas ut, att känna sig som egen på egen gård och grund. Och när man betänker hur modigt och oförtruttet det lilla tappra folket kämpat mot en grym och övermäktig fiende, måste man även erkänna, att det förtjänat sin frihet och självständighet. Och för oss frivilliga, som deltagit i Estlands frihetskamp, är det naturligtvis glädjande att se, att denna kamp fått ett lyckligt och tillfredställande slut för det folk, med vilket vi tillsammans kämpat och stridit.

Må nu bara freden bli bestående och det lilla folket i lugn och ro för främmande inkräktare gå en god och löftesrik framtid till mötes.

Reval d. 24 febr. 1920.

Erik P—n.
Rikssvensk.

Sverige och Finland.

Inbjudan till ett allsvenskt ungdomsmöte Helsingfors den 23—25 juni 1920.

De stora rikssvensk-finlandssvenska ungdomsmötena i Stockholm 1908, Helsingfors 1911 och Visby 1913 hava hos de tusende av unga män och kvinnor, som i dem deltagit, lämnat rika och bestående minnen. Efter år av världsskakande händelser och nödtvungen avstängdhet synes nu tiden vara inne att smida en ny länk i den kedja, som de ovannämnda mötena bildade.

Under några vackra somrardagar i augusti 1919 sammanträdde i Mariefred representanter för ungdomsorganisationer i Sverige och Finland samt för Riksföreningen för svenskhetens bevarande i utlandet. Där fattades bl. a. beslutet, att för den händelse ett tidigare väckt förslag om en svensk sång- och musikfest i Helsingfors under sommaren 1920 bleve förverkligad, i samband härmed ett allsvenskt ungdomsmöte skulle äga rum.

Numera har inbjudan utfärdats till "Svenska Folkskolans Vänners allmänna sång- och musikfest i Helsingfors 20—24 juni 1920". Denna fest är avsedd att bliva ett samlingstillfälle för alla grenar av svensk kultur i Finland.

Några huvuddrag av programmet äro fastställda. Onsdagen den 23 juni, midsommaraftonen, föranstaltar föreningen Brage en friluftsfest med bl. a. allmogespelmanstävlingar, till vilka deltagare väntas även från Sverige. Midsommardagen äger den stora festkonserten rum, varvid bl. a. utföres Jean Sibelius' kantat vid Åbo akademis invigning.

Ytterligare kan nämnas att Finlands svenska gymnastik- och idrottsförbund under dessa dagar ärnar föranstalta en uppvisning. Föreningen "Östsvensk samling" i Helsingfors förbereder till samma tid en utställning av folktyp- och naturbilder från det svenska Finland. Från svenskt-österbottniskt håll är ett särskilt framträdande ifrågasatt.

Vid festligheterna den 23 och 24 juni skulle deltagarna i ungdomsmötet närvara. Fredagen den 25 juni disponeras ytterligare för ungdomsmötet, event, för uppvisningar o. dyl. anordnade av de rikssvenska och estlandssvenska deltagarna i mötet.

Härmed riktas sålunda en varm inbjudan till svensk ungdom i Finland, i Sverige, i Estland, i alla länder, till alla dem, som vilja samlas kring svenskt modersmål, svensk sång, kring fädrens kulturarv. Varen välkomna till ett allsvenskt ungdomsmöte i Helsingfors 23—25 juni 1920.

Korrespondens angående ungdomsmötet sker under adress: Det allsvenska ungdomsmötet, Svenska Folkskolans Vänners lokal, Fabiansg. 15, Helsingfors.

För Finlands svenska ungdomsförbund:
K. T. Oljemark.

För den finländska avdelningen av den i Mariefred tillsatta kommittén:

Einar Holmberg. J. Näse.
Einar Pontån.

Fanny Sundström.

För Bestyrelsen för Svenska Folkskolans Vänners sång- och musikfest:

Axel Lille. Otto Andersson.

Utlandet.

Bolsjevikernas byte i Archangelsk.

Moskva, 3 mars (Radio). Vid erövringen av Archangelsk föll ett stort krigsbyte

i Bolsjevikernas händer, bl. a. över 10 miljoner patroner, 65 millioner artilleriläs, 22000 gevär, aeroplan, en stor mängd maskingevär, kol, medikamenter, tvål, fläsk, köttkonserver, tobak och andra produkter.

Vita officerare inträda i röda armén.

Moskva, 3 mars. (Radio). I Odessa hava 53 generaler, 217 överstar och inalles 563 vita officerare inträtt i den röda armén.

Turkiska flottan avskaffas.

London, 3 mars. I enlighet med gårdagens beslut av fredskonferensen beträffande den Turkiska flottan erfar Reuter att man beslutat avskaffa den Turkiska flottan.

Till Redaktionen insända brev.

Ärade Herr Redaktör!

Ber om plats i Eder ärade tidn. "Kustbon" för nedanstående rader:

I Kustbon № 20 1919 skriver "Observator" i artikeln Kristen tro och bildning bland annat: „Det finnes män i våra svenska byggder, som ådagalägga sitt moderna tänkesätt och sin höga bildning genom att förlöjliga kristendomen". Det har för mig givit anledning till mycket att tänka på, och därför ber jag att få göra några frågor och inlägg i den saken.

För det första. Var ha dessa personer inhämtat sin s. k. höga bildning och varifrån ha de fått sina moderna tänkesätt, varmed de söka bevisa det löjliga i bibeln? I bästa fall, mig veterligt, ha dylika personer besökt något grannland och arbetat i det som för tillfället stått dem till buds, i vanliga fall grovarbetare. Där ha de kommit i beröring med gudsföraktare av den mest bjärta färgen. De ha hört eder och förbannelser av det mest härresande slag ifrån morgon och till kväll. Förbannelser över konung och fosterland, arbetsledning och kapital, samhället, samhällsordning och all lagbundenhet, förbannelser över matbiten de ätit och arbetet de gjort, för-

bannelser över Gud och allt vad heligt heter. Dessutom det råaste hän över präster, kyrkor och bibeln. m. m. m. Detta söka nu dessa bolde män inbilla sig själva och andra, som vilja lyssna till dem, såsom vetenskapens stora upptäkt och framsteg. Jag har här träffat unga män ifrån svenskar i Estland och vet förväl varifrån de ha inhämtat sina moderna tänkesätt. Tro mig, det jag här ovan sagt, är ej överdrivet. Fastmer så mäktar jag ej skildra det verkliga förhållandet, utan vill jag i stället göra några ärinringar.

För endast några årtionden tillbaka var vårt svenska folk på Estlands öar och kuster djupt sjunket i vantro, armod och elände till följd av slaveri och dryckenskap. Tårar och elände voro dagliga gäster i mer än en familj. Då kommo tre män över dit ifrån Sverige. De voro själva fattiga och hade icke guld och silver eller egodelar att bjuda på (Ap. G. 3:6). I vanlig världslig bemärkelse ingen hög lärdom heller. Men de lärde folket icke allenast läsa i bibeln utan även förstå det de läste om i Ap. G. 8:30 Vad blev följden därav? Jo, i stället för fattigdom kom välstånd, i stället för dryckenskap nykterhet, istället för kiv och strider endrägt, frid och lovsång till Gud. Många ha med lovsången på sina läppar avsomnat och många leva än, som kunna bevittna sanningen av mina ord.

En fråga ännu. Då dessa män med moderna tänkesätt söka att förlöjliga bibeln och det heliga samt undanrycka grunderna för kristen tro, som är sann bildning, ty "Gudsfruktan är vishetens begynnelse", vad ha de att sätta i stället för att upphöja ett folk med? Männe man kan göra det genom Gudsförnekelse och förakt för allt heligt? Äger icke Kristi evangelium ännu i denna dag samma omskapande och förnyande kraft som för tvåtusen år sedan och har den icke bevisat sitt helgande inflytande på dem, som äro bundna i synd och last, i världslighet, otukt och dryckenskap och givit dem kraft till att uppstå och bli nya människor?

Med högaktning F. D. Berg.

Stockholm d. 4 febr. 1920.

Med sorg tillkännagives, att döden den 4 febr. bortryckte vår kära son och bror

Rudolf Söderholm,

född i Gutanäs, Nuckö, i en ålder av 19 år och 4 månader. Dog i Dorpat.

Sörjes närmast av föräldrar, en bror och en talrik stor släkt.

Vi se här en ljuvlig blomma, Den vi älskat över allt, Hastigt vissnat före kvällsol. O vad allt blir tomt och kallt! Dröjande vi stå vid kullen, Där vi gömt vår rosenknopp, Som så hasligt rycktes ur vår famn	Sov i frid i den tysta gömda grav, Sov tyst i det främmande grus, Som har blivit din arvedel! Sov gott under den mull, Som ej blivit fuktad Till hans glädje.	Gärna vi dig velat äga Bland oss ännu en tid. Dock vi önska ej tillbaka Vad vår Fader tagit har. Allt i rätta stunden sker Till hans glädje.
--	---	---

Tio, Kristian och Herman Söderholm.

Till följd av bortresa

ett nickel damur
till salu.

IDA KLIPPBERG,
Paj, Rickholtz, Häpsal.

En ung levnadsglad Kustbons
läsarinna önskar

brevväxling

Lovisa Wiberg, Paj, Rickholtz,
Häpsal.

Sökes ett litet

r u m

av en ung man. Svar till Kust-
bons Red. sub F. K.